

Tendències

La tecnologia i l'escola

El mòbil es cola a classe

Els centres es debaten entre prohibir el telèfon i aprofitar-lo com a eina educativa

MAITE GUTIÉRREZ
Terrassa

Em deixes els apunts d'ahir? És que no vaig venir a classe, vaig estar malalt". En Carles, de 15 anys, treu el telèfon mòbil i fa una foto a la llibreta del seu amic. En qüestió de segons ja té els apunts d'història. Ni fotocòpies ni mitja hora escrivint. Són les vuit del matí a l'institut Torre del Palau de Terrassa i els alumnes van entrant a classe. Alguns treuen el telèfon mòbil i el posen en silenci, o en mode avió. "Aquí tenim wi-fi obert, jo només necessito connexió a internet, gairebé no truco, només envio Whatsapp", continua en Carles. Però la missat-

EDUCAR EN L'ÚS

"Els nois necessiten pautes, que algú els ensenyi, i això no es fa prohibint"

LES OPCIONS

A Malgrat de Mar veten els telèfons; a Girona demanen normes conjuntes

geria instantània haurà d'esperar a l'hora de canvi de classe o el pati. Tots els alumnes del centre, més de 700, saben molt bé quan poden utilitzar el mòbil i com. Al Torre del Palau està permès entrar-hi amb el telèfon i utilitzar-lo en determinats casos. Forma part de la minoria de centres que ha decidit aprofitar aquest aparell i educar els seus alumnes en l'ús responsable de les tecnologies.

A l'ESO, qui no té un mòbil és un friqui. "Un *pringat*". Si no estàs a Facebook i WhatsApp corres el risc de convertir-te en un *outsider*, i en l'adolescència a ningú no li agrada sentir-se marginat. Per això, als 13 anys, la majoria de nens ja té el seu mòbil amb connexió a internet, destaca l'últim informe de la Fundació Telefónica. I els professors han vist com les trucades i els missatges s'han colat a les aules. Ara es

Complementari, però mai substituït

■ Serà el mòbil la nova eina tecnològica de l'escola? Pere Marquès, director del grup Didàctica, Investigació i Multimèdia de la Universitat Autònoma de Barcelona el veu només com un complement. "En educació infantil i primària recomanem utilitzar les tauletes, perquè són molt més intuïtives que un ordinador portàtil", assenyala Marquès. I a l'ESO, depèn del que el centre es proposi, o tauleta o portàtil. El mòbil, segons aquest investigador, té una pantalla i un teclat massa petit per a totes les tasques que necessita cobrir un alumne. "Sí que pot ser un complement útil, per exemple, si es va d'excursió a un museu, per fotografiar algunes obres i després compartir-les entre els companys; muntar un petit vídeo per a la classe, enviar-se poemes per a l'assignatura de català... té moltes possibilitats, però només en determinats casos". Quant al seu ús, el delimita a la realitat de cada institut. "En un centre amb moltes dificultats i amb professors que tenen por de la tecnologia i problemes per controlar la classe, és millor evitar-ho". I, en tot cas, sempre regular-ne l'ús.

debaten entre dues opcions: prohibir el telèfon mòbil o aprofitar-ho com a element educatiu.

"El 80% dels centres opta per la primera opció", destaca Miquel Àngel Prats, professor de Blanquerna-URL i especialista en tecnologia i educació. Prats va participar fa uns dies en el congrés que la Unesco i la Fundació Jaume Bofill van organitzar sobre l'ús del mòbil a l'escola. La se-

va principal conclusió: és millor educar que no pas prohibir.

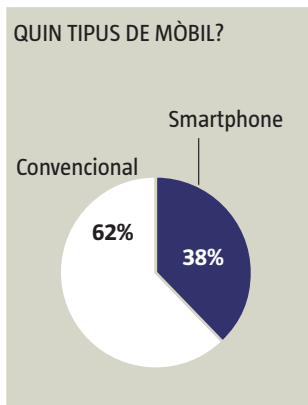
Al congrés es va parlar molt de Malgrat de Mar. Tots els centres educatius d'aquest municipi del Maresme han acordat vetar els telèfons. No poden utilitzar-se de cap manera, i recomanen que ni es portin a classe, encara que estiguin apagats. La mesura s'ha pres "davant la problemàtica existent per l'ús de telèfons dins les aules", asseguren des de l'Ajuntament, que dona suport a la iniciativa. Els problemes són aquests: fotos robades o vídeos que després es comparteixen a les xarxes socials per ridiculitzar companys o professors, interrupcions de la classe per trucades i missatges, còpia als exàmens...

Però on uns veuen problemes, altres hi veuen oportunitats i, sobretot, la necessitat de formació. "S'educa en l'ús, no en la prohibició. Podem dir-los que no portin el mòbil, però al carrer el continuen utilitzant. Prefereixo ensenyar-los a classe abans que girar l'esquena a la realitat", aclareix Evaristo González, director de l'institut Torre del Palau. Des

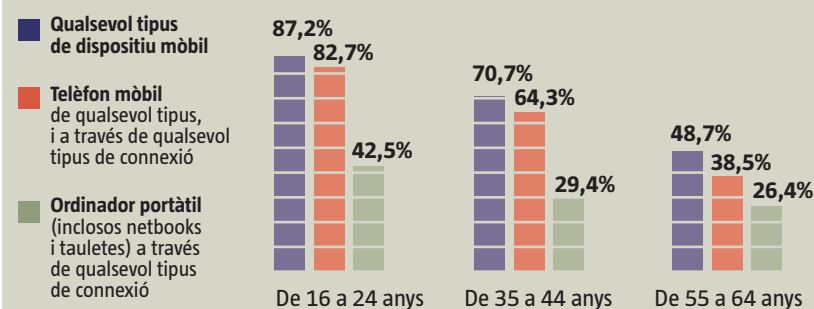
El professor decideix. Alumnes de l'institut Torre del Palau a classe de tecnologia

Els nens espanyols tenen el seu primer mòbil als 13 anys

FONT: Fundació Telefónica

Dispositius mòbils utilitzats per accedir a internet fora de l'habitatge habitual o centre de treball

LA VANGUARDIA

de fa quatre anys, aquest centre disposa d'una ordenança del telèfon, aprovada pel claustre i el consell escolar. Els alumnes poden portar-lo i utilitzar-lo entre classe i classe o el pati, però a l'aula ha d'estar en silenci i guardat a la motxilla. De vegades el professor els diu que el treguin, com a la classe de tecnologia que visitem. Són alumnes de quart d'ESO i participen en el progra-

ma mSchools. Aprenen a dissenyar aplicacions per al mòbil i ara en provenen algunes en els seus aparells. El curs passat van guanyar un dels premis que atorga el Mobile World Capital amb una aplicació de geolocalització per a persones grans. I a tu què et sembla que això del mòbil? "És el normal, no? Però a classe només el traïem quan diu el profe", respon un dels alumnes. A la classe

d'anglès de batxillerat els estudiants es graven amb els telèfons i després analitzen la pronunciació; a les excursions ho aprofiten com a eina de realitat augmentada o per fer recerques a internet.

"Les incidències han estat mínimes; els alumnes són molt conscients del que poden fer o no i a més han après que el mòbil no serveix només per jugar, també per crear i treballar", assegura